

Na osrednji proslavi dneva žena je zbranim spregovorila tudi Zora Tomič

Srečanje ob dnevu žena v Leku

Družbena, ne „ženska“ vprašanja

Pohvalna je odločitev tovarne Lek, da letošnji osmi marec obeleži s široko zasnovano razpravo o vrsti problemov, ki tarejo ne le delavke te tovarne, ampak slovenske ženske nasploh. Prav ta širina — težnja, da se razprava ne omeji le na dogajanje znotraj delovne organizacije, je ena od značilnosti srečanja, na katerega so povabili tudi Vido Tomšič, članico predsedstva SRS in predsednico jugoslovanskega odbora za mednarodno leto žensk.

GOVORILA JE VIDA TOMŠIČ

Vida Tomšič je poudarila nekaj bistvenih izhodišč, ki so narekovala razglasitev mednarodnega leta žensk — kot vemo, smo le-tega z letošnjim osim marcem zaključili in ocenili, kakšno bero nam je prineslo.

»V preteklem letu smo veliko razpravljali o problemih žensk«, je dejala, »ki so pravzaprav

problemi celotne svetovne skupnosti«. Teh nikakor ne more rešiti le ekonomski razvoj, ampak je potrebna socialistična sprememba odnosov in osvobajanje delavskega razreda, katerega del so tudi ženske.

»Ne smemo štiti ženske le kot spol. Posebno zdaj, ko bomo sprejemali zakon o združenem delu, je treba paziti, da bo le-ta vseboval pogoje, enakopravne za oba spola.«

OSEMKRAT VEČ ZAPOSLENIH ŽENSK

»V Jugoslaviji je sedaj zaposlenih osemkrat več žensk kot pred vojno«, je nadaljevala Vida Tomšičeva, »vendar s tem ne smemo biti zadovoljni. Še vedno se ženske usmerjajo v določene poklice (primer sta tekstilna industrija in zdravstvo) in še vedno smo priče idejni zmedi, kar zadeva zaposlovanje in vzgojo otrok.«

Osmi marec naj pokaže smernice za razreševanje družbenih — ne »ženskih« vprašanj. Zato je spodbudila prisotne s stavkom: »Proizvajalke naj povedo, kaj jih muči.«

Slišati je bilo na primer to, da je v domaški občini, kjer je eden od obratov tovarne Lek, od 5700 predšolskih otrok deležnih varstva le 850, da ima od 252 krajevnih skupnosti organizirano otroško varstvo le 10. Pripravljajo pa program popoldanskega varstva (cicibanova šola, ure pravljic, ritmična vzgoja), tako da bo namesto sedanjih 15 odstotkov zajetih v družbeno varstvo 33 odstotkov otrok.

»ŠOLA ZA ŽIVLJENJE«

Predstavnice Leka so navedle tudi enega od vzrokov, zakaj se ženske še vedno v manjši meri udeležujejo v krajevnih skupnostih. V novih soseskah, ki jih je v Ljubljani veliko, je običajno slabo poskrbljeno za otroško varstvo, šolstvo, trgovsko mrežo — vse to terja od žensk dodatnih naporov.

Sicer pa nameravajo v Leku, kjer ženske predstavljajo 58 odstotkov zaposlenih in kjer jih je v organih upravljanja 48 odstotkov, na vodilnih delovnih mestih pa 11, organizirati cikel predavanj »šola za življenje«. Zajemal bo vso tisto problematiko, ki pomaga oblikovati ne le dobrega delavca, ampak človeka nasploh.